

סיפורו של רומיאו המעופף

דקאמרון

בחיפה

בגבס, שני מסלולי קידום, וכל חבלותיו האחרות נחבשו.

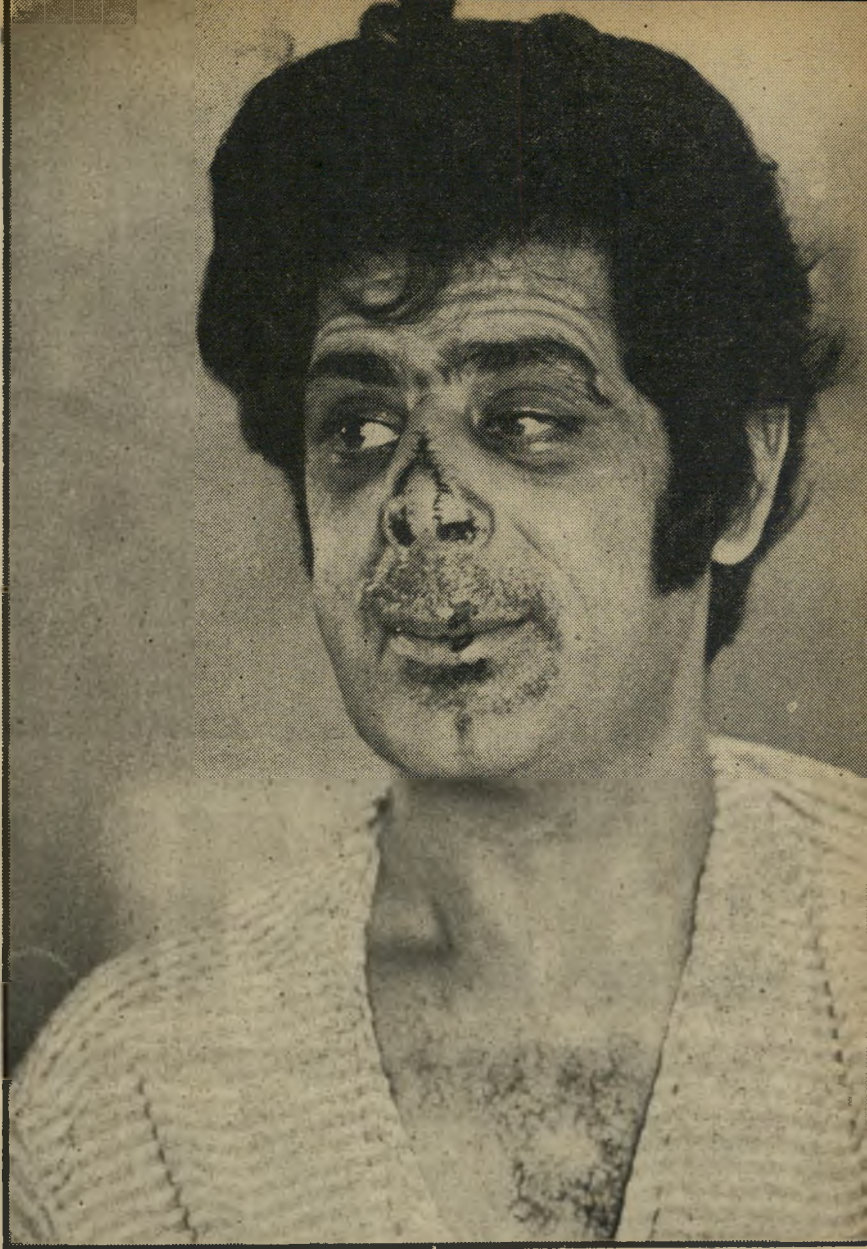
השבוע, כבר הרגיש עצמו יוסף שושן, הלא הוא המאהב ביש-המזל, כמו חדש. במיטתו בבית-החולים, סיפר כיצד ניראו הדברים, באותו אחר-צהריים רומנטי טראומטי, מהצד השני של דלת החדר:

„כשהבעל של מרים בא הביתה, מרים נבהלה נורא. התלבשנו מהר, ומרים יצאה לפתוח לו, אחרי שסגרה אותי בחדר.

„בהתחלה, חשבתי שהיא תצליח להכניס אותה לאמבטיה, או לחדר אחר, ואז אני אסתלק. אבל כשהוא התחיל להוריד פטיש על הדלת, ידעתי שהסוף יהיה רע. „דפיקות כאלה, עם פטיש על הדלת, בכלל לא עוזרות לחשוב. בגלל זה לא חשבתי מה אני עושה. טיפסתי על החלון.

לרגע, נראה היה שיישברו לו עוד כמה דברים. משה הגזעם זינק לעברו, תפס אותו בצווארו: „תפסתי אותך, יא חר"י יאת". שאג במלוא כוחו. אחר, הרים ראיו שו לעבר חלון חדר השינה שלו, משם הגיע רומיאו המעופף, צעק בקול רם: „מרים, יא זונה, שכבת איתו במיטה שלי! את עוד תשלמי בשביל זה. אני עוד אשבור לך את כל העצמות, יא כל-בה.".

שכנים, אשר התחילו מתאספים לשר מע השמחה, חילצו את המאהב שותת הדם והגונח מידי הבעל הנסער, שאיים לעשות שפטים באומלל, כאילו לא קיבל מספיק ליום אחד. תוך זמן קצר הגיעה ניידת, העבירה את הגבר, שהלך לעשות אהבה ומצא עצמו במלחמה, לבית-החור לים הרבי"ם. שם, הושמה ידו השבורה

המאהב:

„בפעם הבאה אמצא לי

חתיכה שגרה בקומת הקרקע!"

באותו יום שני, יום שני הארוך, הקדים משה אלמליח לחזור הביתה. השעה הייתה שלוש וחצי אחר-צהריים, כאשר טיפס במעלה המדרגות לדירתו, בקומה השנייה של הבית המשותף הגדול והנאה ברחוב ש"י עגנון בחיפה. הוא חקע את המפתח בחור המנעול, וגילה שאיננו יכול לפתוח את הדלת. הוא ניסה שנית — והבחין שמפתח שני תקוע במנעול מהצד הפנימי. הוא דפק בדלת. איש לא ענה. הוא דפק שוב, הפעם חזק יותר. לרגע, נדמה היה לו ששמע רישוש מבפנים. חשדות ישנים, שקיננו בליבו זה זמן רב, התעוררו בסערה. „מרים, תפתחי תיכף ומייד את הדלת." צעק בקול אדיר, כשאגרופיו מרעידים את הדלת ואת מנוחת השכינים.

כאשר פתחה מרים את הדלת, היה זה כחמש דקות לאחר מכן. היא לבשה חלוק דקיק, שגילה יותר משהסתיר. „זה אתה?" חייכה בהפתעה גמורה לבעלה, כאילו לא היה דבר משונה יותר מבעל המגיע הביתה. „ישנתי חזק ולא שמעתי שאתה דורפק. איך זה חזרת כל כך מוקדם? לך, התרחץ."

מחסום

שני

הניסיון להטות את מסלולו של הר בעל שחזור מוקדם מדי הביתה, לכי וון לא מסוכן — לא עלה יפה. משה אל-

האשה:

„בגדתי בבעלי כדי לנקום

בו - זה הגיע לז!"